

свои статии, написани съ измѣненъ почеркъ сирѣчь съ таквизъ слова, които не приличахъ на неговитѣ. Статиитѣ са похвалихъ и сполучихъ твърдѣ много. Тъзи сполука му даде смѣлостта да са покаже че той е писателятъ имъ и отъ тогазъ той захванъ открито да работи въ вѣстника; отъ всичко туй братъ му печеляше твърдѣ много. Не слѣдъ дълго време Джемсъ Франклинъ са тегли на сѣдъ за една смѣло написана политическа статия. Джемса затворихъ за единъ мѣсець; но подиръ спрѣхъ и вѣстника му.

Като Джемъ не можеше вече да земе позволенieto на вѣстникъ въ свое име, то двамата братя са уговорихъ да го издадѣтъ подъ името на Вениамина. Като простъ раздавачъ на вѣстника, него нѣмаше за какво да преслѣдватъ. Въ такъвъ случай Вениаминъ поиска да са скѣса стария контрактъ, споредъ който той бѣше даденъ на ученье. Той имаше предъ очи да не е зависимъ отъ стария си братъ, да стане свободенъ въ работата си и да може да отговаря за своитѣ издания. Но Джемсъ като са боеше да не загуби отъ работеньето на Вениамина направи съ него новъ ученически контрактъ. Подиръ нѣколко време по-между двамата братя са подигнѣ една отъ многобройнитѣ имъ распри, и В. Франклинъ са раздѣли отъ Джемса. Той си мисляше че като нѣма вече първий контрактъ, братъ му не ще има очи да покаже вторий. Но Джемсъ оскърбенъ отъ Вениаминовата недобростъ вѣстность и подбожданъ отъ баща си, който зе негова страна, стана прѣчка Вениамину и го не